

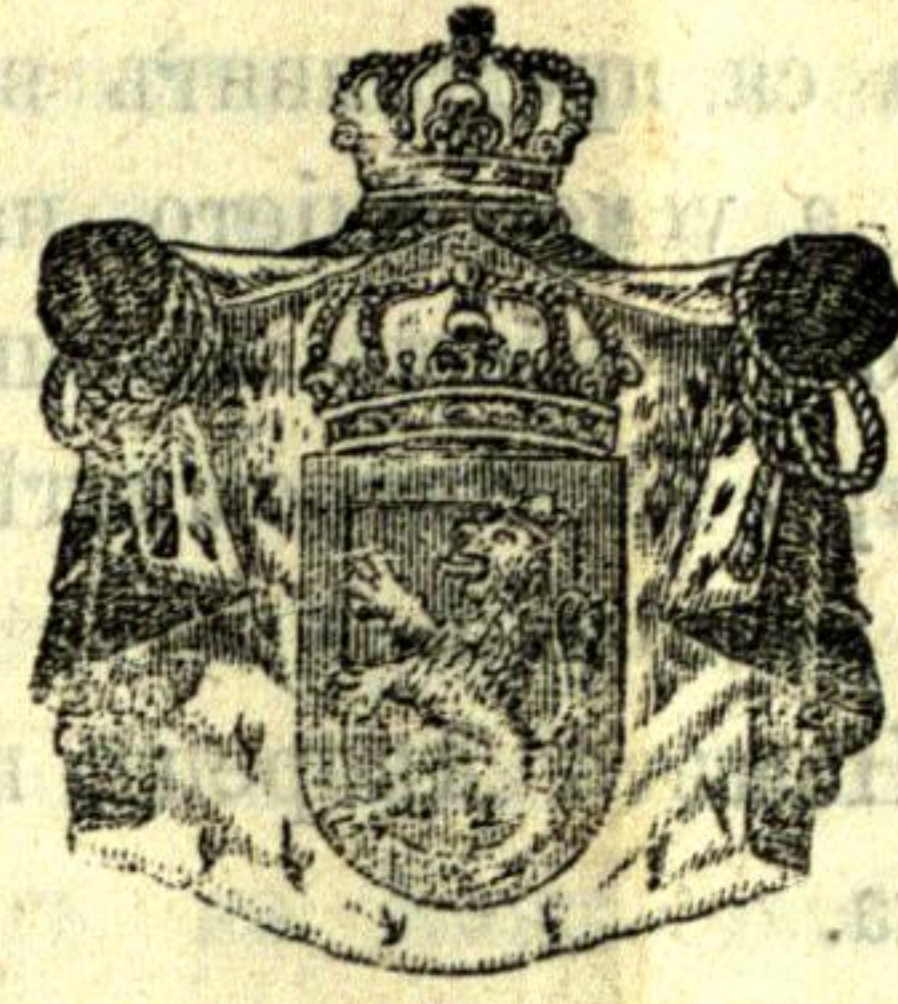
ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“

ще излиза
за сега веднажъ въ седмицата:
въ Сжбота.

Пары и писма

ся испращатъ
до Г. М. К. БУВОТИНОВА
въ Министерството на Вътрешнитъ Дѣла.

Цѣната на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“
Е ЗА ЕДНА ГОДИНА:
12 франка.
Единъ брой 25 Сантима.

ЗА ОБЯВЛЕНІЯ

ся плаща:
За единъ петитенъ редъ за първитъ
три пкти по 30 сент., а за всякій
послѣдующій — 20 сантима.

Година I.

Софія, Сжбота 8 Септемврія 1879 г.

Брой 6.

Съдържанье: Указъ за отварянето на Народното Събрание на 15-ий идущій октомврий. — Указъ по Министерскійтъ Съвѣтъ и докладътъ № 2660. — Указы по Министерството на Вътрешнитъ Дѣла и докладътъ отъ това Министерство подъ № 2658, и № 2687. — Указы по Министерството на Финансытъ и докладътъ отъ това Министерство подъ № 19 и № 20. — Указы по Министерството на Просвѣщеніето. — Указы по Военното Министерство. — Приказы по Военното Вѣдомство. — Приказъ отъ Военныйтъ Министръ, съ който ся произведатъ въ фелдшеру ученицѣтъ които свършиха курсъ въ временното Фелдшерско Софійско Училище. — Окръжны писма отъ Министерството на Вътрешнитъ Дѣла. — Извѣстіе отъ Администрацията на вѣстникътъ.

Указъ.

№ 126.

Ный Александръ I.

Съ Божія милость и народната воля

Князь на България.

Съгласно съ Ст. 127 и 128 отъ Конституцията и Ст. 6 отъ Временныйтъ Правила за избирането на Представителитъ за първото Народно Събрание постановихмы и постановявамы:

Ст. I. Народното Събрание тая 1879 година има да ся отвори на 15-ий октомврий въ Нашата Столица, Софія.

Ст. II. Избирането на представителитъ има да ся извърши, споредъ горѣспоменжытъ правила, на 30-ий септемврий, въ Недѣля.

Ст. III. Нашътъ Министръ на Вътрешнитъ Дѣла ся натоварва съ изпълненіето на Настоящій Указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ Софія, на 29-ий августъ 1879 година.

На первообразното подписано:

Александръ.

Приподписано: Министръ на Вътрешнитъ Дѣла

Ө. Бурмовъ.

По Министерскій съвѣтъ.

Указъ.

№ 121.

Ный Александръ I.

Съ Божія милость и народната воля

Князь на България.

По предложенъето на Министерскійтъ Съвѣтъ подъ № 2660 отъ 27-ий августъ на тая година.

Постановихмы и постановявамы:

Ст. I. Мытото за визиранье паспортитъ на иноземцѣтъ които влизатъ въ Княжеството ся унищожаватъ, както и самото правило за визиранье.

Ст. II. Настоящійтъ Указъ има да ся одобри отъ Народното Събрание.

Ст. III. Нашътъ Министръ на Вътрешнитъ Дѣла ся натоварва съ изпълненіето на Настоящійтъ Указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ Софія, 28-ий августъ 1879 година.

На первообразното подписано:

Александръ.

Приподписано: Предсѣдатель на Министерскійтъ Съвѣтъ

и Министръ на Вътрешнитъ Дѣла Ө. Бурмовъ.

ДОКЛАДЪ ДО КНЯЗЪТЪ.

№ 2660.

Господарю!

По дѣйствующитъ Временны Правила за визиранье паспортитъ на иностранцѣтъ е отредено да ся взима по 2 фр. Това количество е доста тежко за жителитъ отъ

пограничнытъ мѣста на Румелия и Македонія, които часто по 2 и по 3 пкти въ седмицата доходятъ въ Княжеството за пренасянье презъ границата разны стоки, и споредъ това ся затрудняватъ сношеніята между двѣтъ реченны страны и Княжеството. Противъ това мыто ся слушатъ оплакванія такожде и отъ иноземцѣтъ. За улесненье търговскитъ сношенія между Румелия и Македонія съ Княжеството и облеженье на всичкитъ иноземцы, Министерскійтъ Съвѣтъ има честь най покорно да моли Ваше Высочество да благоводите да отжъните мытото за визиранье паспортитъ, както и самото правило за визиранье.

Ако Ваше Высочество одобрявате това предложенье, молимъ Вы да подпишете приложенныйтъ тука Указъ.

Софія, 27-ий августъ 1879 г.

Смы Господарю,

на Ваше Высочество най-покорны служители и вѣрны подданицы

Предсѣдатель на Мин. Съвѣтъ и Министръ на Вътрешнитъ Дѣла Ө. Бурмовъ.

Министръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданія

М. Балабановъ.

Военный Министръ

Генераль Паренсовъ.

Министръ на Просвѣщеніето

Г. Атанасовичъ.

Министръ на Правосѣдіето

Д. Грековъ.

Министръ на Финансытъ

Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Вътрешнитъ Дѣла.

Указъ.

№ 122.

Ный Александръ I.

Съ Божія милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ докладътъ на Нашътъ Министръ на Вътрешнитъ Дѣла подъ № 2659 отъ 27-ий августъ на тая година.

Постановихмы и постановявамы:

Ст. I. Длъжността на Полиціймейстеръ въ Търново ся упразднява, като ся оставя длъжността на Приставъ въ градътъ, върху когото и ся вълага градската полицейска служба, съ зависимость негова отъ мѣстный Окр. Началникъ.

Ст. II. Нашътъ Министръ на Вътрешнитъ Дѣла, ся натоварва съ изпълненъето на настоящій Указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ Софія, на 28-ий августъ 1879 година.

На первообразното подписано:

Александръ.

Приподписано: Министръ на Вътрешнитъ Дѣла

Ө. Бурмовъ.

Указъ.

№ 123.

Ный Александръ I.

Съ Божія милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ докладътъ на Нашътъ Министръ на Вътрешнитъ Дѣла подъ № 2658 отъ 27-ий августъ тая година.

Постановихмы и постановявамы:

Ст. I. При Нашето Министерство на Вътрешнитъ Дѣла ся учреждава длъжността на чиновникъ за особны порчженія съ годишна заплатата 6000 фр. която ще ся вземе отъ остатъчнытъ суммы на минжлата година.

Ст. II. На тази длъжность сега ся назначава Майорътъ отъ Русска служба и напрешній Руссенскій Окръженъ Началникъ Г-ль Краузе.

Ст. III. Настоящій Указъ ще има да ся одобри отъ Народното Събрание.

Ст. IV. Нашътъ Министръ на Вътрешнитъ Дѣла ся натоварва съ изпълненіето на настоящійтъ Указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ Софія, на 25-ий августъ 1879 г.

На первообразното подписано:

Александръ.

Приподписано: Министръ на Вътрешнитъ Дѣла

Ө. Бурмовъ.

УКАЗЪ.

№ 136.

Ный Александръ I.

Съ Божія милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ предложенъето на Нашътъ Министръ на Вътрешнитъ Дѣла представено намъ съ докладътъ му подъ № 2687 отъ 29-ий августъ на текущата година.

Постановихмы и постановявамы:

Ст. I. Слѣдующитъ правила за карантиннытъ лѣкари въ пристанищата Варна и Балчикъ, изработены отъ Медицинскійтъ Съвѣтъ:

Правила за карантиннытъ лѣкари въ пристанищата Варна и Балчикъ.

1. Споредъ § 3. буква е) на Временныйтъ Правила за устройството на Медицинската часть въ България, при Варненското и Балчикското пристанища, ся учреждава длъжность на карантинны лѣкари, за да ся унази Княжеството отъ чума и всяка друга зараза. Карантиннытъ лѣкари ся рководятъ по слѣдующитъ правила:

2. Карантиннытъ лѣкари надзираватъ санитарното състояние на пристанищата, на пктицѣтъ и животнытъ и прегледватъ стокитъ които влизатъ въ вышерѣченитъ пристанища.

3. Въ обыкновенно время, кога нѣма чума вънъ отъ предѣлытъ на Княжеството, карантинныйтъ лѣкаръ е длъженъ, тутакси щомъ бжде поканенъ отъ карантинното начальство, да иде да прегледа, въ санитарно отношеніе, пристигналитъ съ хора и стоки или животны корабы и вапоры.

Послѣ прегледанъето като не намѣри нищо съмнително, той засвидѣтельствува това писменно и дава на корабътъ свободна практика.

4. Кога има съмнѣніе че нѣгдѣ има чума, корабитъ и вапоритъ треба да ся спратъ отъ единъ карантинный чиновникъ на опредѣленно мѣсто, далечъ отъ пристанището, гдѣто най-напредъ, капитанътъ на карантинното пристанище е длъженъ да прегледа пктытъ имъ книги, и, ако ся узнае че съ ся сѣрбли нѣгдѣ въ съмнителны мѣста, запрѣтыва всякаво сношеніе на вапоритъ съ пристанището и извѣстыва лѣкарътъ; пктыцѣтъ ся отправятъ, а стокитъ ся пренасятъ, въ опредѣленнытъ за очищеніе мѣста, подъ надзоръ на карантинный лѣкаръ.

5. Въ случай ако, послѣ прегледанъето на пктытъ книги, издѣве че корабътъ не ся е спиралъ на нѣкое съмнително мѣсто, оставятъ хора и стоки, подъ надзоръ единнасятъ дни, отъ които ся спадатъ днитъ на пктытъ.

При всичко това, ако ся узнае че е имало или има между хорага на корабътъ нѣкоя съмнителна болѣсть или нѣкой умрѣль, тогази както хората така и стокитъ заедно съ корабътъ ся подчиняватъ на изложеніятъ въ горній 4-ий членъ мѣрки.

6. Корабитъ, послѣ испразненъето имъ отъ хора и стоки, споредъ 4-ий членъ треба да ся очистятъ, чрезъ пушенье и омыване, подъ надзоръ на карантинный лѣкаръ и послѣ да ся турятъ подъ стража, на опредѣленно мѣсто въ пристанището.

7. Стокитъ и вещицѣ ся раздѣлятъ на два вида както е показано въ таблицата която слѣдва подолу, а именно:

а) На стоки и вещи които приѣматъ зараза и б) на стоки и вещи които не приѣматъ зараза.

8. Стокитъ и вещицѣ които приѣматъ зараза ся раздѣлятъ на три разреда по способъ на очищеніето имъ

отъ декларацията; въ нея както и въ квитанцията между другото, трѣбва да бѣде забелѣзано и колко пломбы сѣ приложени на всѣкой колетъ.

Забелѣжка. Пломбытъ на единъ колетъ не трѣбва да надминува числото четири; за всѣкой пломбъ ще сѣ взима тридесетъ сантима.

8. Срокутъ за транзитното пренасяне на стокитѣ презъ Княжеското е шестъ мѣсяца.

9. Като сѣ доставятъ транзитнитѣ стоки на противоположната погранична мытница, тази послѣдната ще провѣри по декларацията и квитанцията: видѣтъ, качеството, количеството, теглото на стокитѣ, и цѣлостта на положенитѣ пломбы.

10. Като стане всичко това, стокитѣ ще сѣ отпуснатъ за извънъ границата, а декларацията за резултатътъ на прегледаньето и за изнасянъето на стокитѣ ще сѣ испрати съ първата пошта въ мытницата, чрезъ която е декларирана стоката за транзитъ. Тази послѣдната по заявленъето на търговецътъ, ще освободи внесениятъ отъ него залогъ, тя има право обаче да задържа отъ него онова количество, което може да слѣдва за нарушенъето отъ търговецътъ на транзитътъ.

11. Да сѣ растварятъ колетитѣ на транзитнитѣ стоки по пѣтътъ сѣ запретава. Обаче ако извънредни случайности предизвикатъ нуждата това да стане, то притежателътъ на такива стоки или кераджитѣ е длъженъ да съобщи за това на найближната полицейска власть, която командирова отъ себе си лице на мѣстото; това лице снима пломбытъ, съставя подробенъ описъ на изваденитѣ стоки и подиръ като сѣ натоварятъ отъ ново стокитѣ той ги запечатва, и направениятъ описъ съ приложение на печатътъ, увѣдомленъето отъ полицейската власть за причинитѣ на растоварянъето и сметитѣ пломбы, препроважда въ мытницата, презъ която ще сѣ изнесатъ стокитѣ.

12. Отъ транзитнитѣ стоки, извадени по пѣтътъ, сѣ взима двойно вносно мыто; ако изваденитѣ стоки сѣ заменени съ други, които да сѣ пренасятъ лѣжливо за транзитни, то за послѣднитѣ взима сѣ освѣнъ това и двойно износно мыто.

13. Ако подиръ свършванъето на срокутъ транзитнитѣ стоки останатъ неизнесени, то взима имъ сѣ вносно мыто на общитѣ основания.

14. Запретенитѣ за внасянъето стоки въ Княжеството, могатъ да сѣ позволятъ транзитъ, съ разрѣшенъето всѣкой пѣтъ на Министерството за Финансытъ.

15. Скъпността на стоки, не вложени въ колеты, ще сѣ удостоверява съ пробы добръ запущени и опломбировани въ торбы; на животни, съ подробенъ описъ за тѣхното количество, видъ и пр.

16. Европейски стоки които сѣ влѣзли въ Княжеството съ цѣль да сѣ продадатъ тамъ и сѣ заплатили надлежното мыто, могатъ, въ случай че не сѣ продадатъ да сѣ изнесатъ слѣдъ шестъ мѣсяца вѣнъ отъ границата презъ скъщата мытница отъ дѣто сѣ влѣзли. На такива стоки сѣ враща 7-тъ на сто мыто и платеный акцизъ, ако сѣ питиета.

Пѣтицата по които ще минуватъ транзитнитѣ стоки чрезъ България за сега сѣ слѣдующитѣ:

а) Отъ Русчукъ чрезъ Варна за Черно море по желѣзницата и обратно за Дунавътъ.

б) Отъ Русчукъ и Свищовъ чрезъ Габрово за Южна България и обратно за Дунавътъ.

в) Отъ Ломъ-Паланка чрезъ Вакарелъ за Южна България и обратно за Дунавътъ.

г) Отъ Ломъ-Паланка чрезъ Кочариново или Кюстендилъ за Македония и обратно за Дунавътъ.

д) Отъ Цариградъ чрезъ Вакарелъ за Южна България и обратно за Сърбия.

е) Отъ Цариградъ чрезъ Кюстендилъ за Сърбия Македония и обратно.

ж) Отъ скъщата мытница презъ която сѣ влѣзли въ Княжеството.

Министръ на Финансытъ: Начовичъ.

Докладъ до Князьтъ.

№ 19.

Господарю,

Географическото положеніе на Българското Княжество е едно отъ най-щастливитѣ относително до развѣнатата търговия; то служи за пѣтъ между цѣла срѣдня Европа и Истокъ презъ Черно море и Цариградъ; и даже днесъ, ако и да не сѣ намира още въ благоприятны обстоятелства, пакъ сѣ употребява за пренасяне на стоки отъ едни съседни намъ държавы въ други.

Въ интересътъ на Княжеството е да улесни, до колкото стои въ неговитѣ рѣцѣ, транзитното пренасяне на страннитѣ стоки презъ България. За сега, и догдѣ не сѣ построятъ желѣзнитѣ пѣтища, това улесненъето отъ страна на княжескитѣ власти не може да стане по другий начинъ, освѣнъ като сѣ тури едно правило за пренасяне на тѣ стоки, чрезъ което да сѣ отстранятъ всичкитѣ препятствія и недоразумѣнія и като сѣ поддържатъ пѣтищата въ добро състояние.

За поддържанъето на пѣтищата, както е извѣстно на Ваше Высочество, сѣ взематъ най-энергичнитѣ мѣрки въ Министерството на Внѣшнитѣ дѣла; а колкото за регламентирванъето на транзитътъ, имамъ честь, да представя на одобренъето на Ваше Высочество тука приложеный Правилникъ съ покорна молба, да благоволите да подпишете Указътъ за неговото туранъето въ сила.

София, 27-ый августъ 1879 година.

Съмъ, съ най-дълбоко Уваженъето,

Господарю,

на Ваше Высочество най-покоренъ служитель и вѣренъ подданикъ.

Министръ на Финансытъ

Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Князьтъ.

№ 20.

Господарю,

По времето на войната презъ 1877-та година много отъ мохамеданскитѣ жители на България и особенно Черкеситѣ, които напущаха жилищата си предъ Рускитѣ войски, грабѣха Български дѣца а найвѣше млади дѣвоички и ги водѣха въ Цариградъ и Анадолю съ безсѣмѣнната цѣль да ги продадатъ тамъ като робѣе и робини. Такива чловѣчески жертви треба да възлизатъ на повече отъ хиляда, ако вземемъ въ съображеніе безбройнитѣ оплакванія на бащи и майки, особено въ Южна България, за изгубенитѣ имъ дѣца.

Една значителна часть отъ тѣ жертви, които бѣха задържани въ Цариградъ имаха щастіето да нажърятъ единъ избавитель надаренъ съ извънредни християнски добродѣтели. Този избавитель бѣше цариградскійтъ жителъ г. Ст. Спануди, който неуморимо и съ излаганъето на животътъ си е ходилъ предрешенъ отъ джаміа на джаміа между турскитѣ бѣжанцы, и отъ харемъ на харемъ, дѣто е вече имало продадени дѣца, да търси тѣ невинны жертви на безчловѣчны обычаи и е сполучилъ да избави по-вече отъ двѣстѣ такива дѣца. Тая негова християнска преданность е засвидѣтелствувана не само чрезъ европейскійтъ печатъ, но още и чрезъ българската община въ Цариградъ и чрезъ Екзархията.

Като сѣ узна обаче тая негова похвална дѣятельность, Г-нъ Ст. Спануди сѣ видя принуденъ да побѣгне скрито отъ Цариградъ, за да сѣ избави отъ едно сигурно ужасно наказанъето, и остави тамъ своята търговия и своитѣ стари родители. Той сѣ скита въ нашето отечество, безъ работа, отъ миналата година на самъ и сѣ е съвѣжъ опонастилъ.

Такава една християнска добродѣтель заслужва награда и тогава даже когато тя сѣ е упражнила къмъ чловѣчеството въобще. За насъ възнагражденъето на Г-на Спануди е единъ дългъ диктуванъ отъ народното честолюбіе.

Министерството като взе отъ една страна въ съображенъето всичкото горѣизложено, и отъ друга страна положенъето на Финансытъ въ Княжеството, което не ни позволява да бѣдемъ толкова щедри колкото Г-нъ Спануди заслужва, моли Ваше Высочество, да благоволите да подарите на казаныйтъ избавитель отъ робство на българскитѣ дѣца осемъ хиляди франка като слабо възнагражденъето на загубитѣ му.

София, 27-ый августъ 1879 година.

Съмъ съ най-дълбоко уваженъето,

Господарю,

на Ваше Высочество най-покоренъ слуга,

Министръ на Финансытъ

Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Просвѣщеніето.

У К А З Ъ.

№ 127.

Ный Александръ I.

Съ Божія милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ докладътъ на Наштъ Министръ на Просвѣщеніето отъ 28-ый августъ подъ № 970, постановихмы и постановявамы:

Ст. I. Да сѣ дадѣтъ на училищното настоятелство въ с. Червена Вода (Русчукскій Окрѣгъ) едноврѣменно помощъ отъ хиляда и петстотинъ франка за поддържанъето на тамкашното училище отъ суммата, която е показана въ бюджетътъ на настоящата година за поддържанъето на народнитѣ училища.

Ст. II. Наштъ Министръ на Просвѣщеніето сѣ натоварва съ изпълненъето на настоящій Указъ.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ, въ София, на 29-ый августъ 1879 година.

На първообразното подписано:

Александръ.

Приподписано: Министръ на Просвѣщеніето

Атанасовичъ.

У К А З Ъ.

№ 128.

Ный Александръ I.

Съ Божія милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ докладътъ на Наштъ Министръ на Просвѣщеніето отъ 28-ый августъ подъ № 973.

Постановихмы и постановявамы:

Ст. I. Да сѣ дадѣтъ на училищното настоятелство въ г. Балчикъ за поддържанъето на училището въ тоя градъ двѣ хиляды франка отъ суммата, която е показана въ бюджетътъ на настоящата година за поддържанъето на народнитѣ училища.

Ст. II. Наштъ Министръ на Просвѣщеніето сѣ натоварва съ изпълненъето на настоящій Указъ.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ, въ София, на 29-ый августъ 1879 год.

На първообразното подписано:

Александръ.

Приподписано: Министръ на Просвѣщеніето

Атанасовичъ.

Съ Указъ отъ 29-ый августъ 1879 год. подъ № 129 сѣ назначава: Въспитаникътъ на Кіевската Духовна семинарія, Георгій Кужухаровъ въ длъжността Инспекторъ на Народнитѣ училища въ Окрѣгитѣ: Орханскій и Златицкій, съ опредѣленната по щатътъ плата отъ 20-ый августъ на тая година.

Съ Указъ отъ 29-ый августъ подъ № 130 сѣ назначаватъ пенсії:

На Наума Миладинова отъ триста и шестдесетъ франка на годината, отъ суммата назначена въ бюджетътъ на тая година за помощъ на прѣстарѣли учители; на дволицата на покойныйтъ Димитра Миладинова пенсія отъ шестстотинъ франка въ годината отъ скъщата сумма за издържанъето на петъ-тѣхъ и бѣдни дѣтца.

Съ Указъ отъ 29-ый августъ подъ № 131 сѣ назначава Иванъ Сарановъ, бывшій учитель, за регистраторъ при Министерството на Просвѣщеніето.

По Военното Министерство.

У К А З Ъ.

№ 20.

Ный Александръ I.

Съ Божія милость и народната воля

Князь на България.

По докладъ на Военныйтъ Министръ постановихмы и постановявамы:

1. Да сѣ учреди длъжностьъ врачове (лѣкари) на Военныйтъ Отдѣли съ съдържанъето а) Нормално по 6000 франка въ годината и б) добавочны — за Рускитѣ лѣкари — по 4000 франка въ годината.

2. Въ текущата сѣтна година потребныйтъ добоченъ расходъ да сѣ отнесе на остатъкътъ отъ сѣтната на Военното вѣдомство.

Военныйтъ Министръ сѣ упълномощава да изпълни настоящійтъ Указъ.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ, въ Софія, на 16-ый августъ 1179 година.

На първообразното подписано:

Александръ.

Приподписано: Военный Министръ

Генералъ Паренсовъ.

Указъ

№ 21.

Ный Александръ I.

Съ Божія Милость и народната воля

Князь на България.

Назначаваме: Отъ 17 пѣхотный Архангеловскій полкъ Прапорщикъ Любавскій за дежурный офицеръ въ Софійското Военно Училище.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ, въ Софія, на 16-ый августъ 1879 година.

На първообразното подписано:

Александръ.

Приподписано: Военный Министръ

Генералъ Паренсовъ.

по Военното Вѣдомство.

Приказъ.

№ 14.

Въ Щатъ на Военно-сѣдната часть въ Българската войска, приложенный при приказъ на Императорскій Россійскій Коммисаръ по Военното Управление на българското Княжество подъ № 47, сж пропуснати постоянни вѣстовы на Военный Прокуроръ и на Дѣлопроизводителъ. За което Негово Высочество Князьтъ изволи да заповѣда да ся попълни съществующитъ Щатъ съ слѣдующата белѣжка:

Белѣшка: Освѣтъ помянхтитъ чинове въ този Щатъ, назначаватся за постоянни вѣстовы нижны чинове отъ войската по 2 на Главный Воененъ Прокуроръ и на Прокуроритъ на Военнытъ Отдѣлы и 1-нъ на Дѣлопроизводителъ на Главныйтъ Воененъ Сѣдъ, съ съдържанье на всякій вѣстовой по 60 франка въ годината

Софія, 20-ый Августъ 1879 година.

Военный Министръ Генералъ Паренсовъ.

Приказъ.

№ 16.

Негово Высочество Князьтъ, като признава същественната и несъмненна полза, която принасятъ рускитъ кадровы Унтеръ Офицери въ войската ни, приказа что то съдържаньето на Старшитъ Унтеръ-Офицери да ся назначи по 480 франка въ годината на всякого, а на младшитъ по 240 франка.

Расходътъ който е потребенъ на туй добавочно съдържанье, да ся отнесе въ смѣтка на остатъцигтъ отъ смѣтыгтъ на военното вѣдомство за настоящата година по раздѣлтъ Е. § 6 ст. 4 които ся нахождатъ въ распореданьето на тѣзи командири отъ пѣхотата и кавалерията гдѣто кадровитъ Унтеръ-Офицери ся намиратъ на лице; а за бѣдъщата година да ся введе въ надлежнийтъ § на смѣтыгтъ.

Софія, 22-ый августъ 1879 година.

Военный Министръ Генералъ Паренсовъ.

Приказъ отъ Военныйтъ Министръ.

Приказъ.

№ 7.

Производатъ ся за успѣшно свършване курсътъ въ временното военно Софійско Фельдшерско Училище:

I.

Удостоенныгтъ въ званіе Старши Медицински Фелдшери въ Старши Унтеръ-Офицери.

1. Христо Тородовъ	Софійск. № 1 дружина.
2. Петръ Петковъ	} Орханійската № 7 „
3. Боро Васильевъ	
4. Марко Кашеновъ	} Ломъ-Паланск. № 7 „
5. Савва Даміановъ	
6. Ангелъ Златаревъ	} Виддинската № 2 пѣ-
7. Петръ Даміановъ	

II.

Удостоенныгтъ въ званіе Младши Медицински Фелдшери въ Младши Унтеръ-Офицери:

1. Петръ Николаевъ	} Софійск. № 1 дружина.
2. Пантелей Дамитровъ	
3. Тошо Стояновъ	} Радомирск. № 3 „
4. Стойко Михайловъ	

5. Георгій Манчевъ	Самаковск. № 4 „
6. Василь Николовъ	Орханійск. № 5 „
7. Вато Георгиевъ	} Орханійск. № 5 „
8. Петръ Кръстовъ	
9. Живко Станковъ	Виддинск. № 6 „
10. Георгій Вълчевъ	Ломъ-Пал. № 7 „
11. Савва Стояновъ	Софійск. № 1 конна сот.
12. Петко Мишевъ	Горната батарея.

III.

Удостоенныгтъ въ званіе фелдшерски ученицы въ Ефрейторы:

1. Ангелъ Цвѣтковъ	} Софійск. № дружина.
2. Йорданъ Цвѣтковъ	
3. Карамфилъ Стояновъ	} Кюстендилск. № 2 „
4. Михаилъ Христовъ	
5. Иванъ Георгиевъ	} Радомирската № 3 „
6. Димитрій Илиевъ	
7. Младенъ Михайловъ	
8. Михайлъ Ненчовъ	} Самоковската № 4 „
9. Николай Стояновъ	
10. Иванъ Мицовъ	} Виддинската № 6 „
11. Василий Ивановъ	
12. Тодоръ Лазаровъ	Ломъ-Паланск. № 7 „
13. Ангелъ Драгановъ	} Врачанската № 8 „
14. Христо Петковъ	
15. Пано Цвѣтковъ	} Софійск. № 1 пѣша бат.
16. Василий Архикювъ	
17. Христо Тиловъ	Горната батарея.
18. Цвѣтко Нешковъ	Виддинската № 2.
19. Йончу Димитриеви	Конна сотня.

IV.

Долопоименованныгтъ нижны чинове, като не можаха да свършатъ курсътъ въ Училището откомандирувать ся въ своитъ части:

1. Коле Ивановъ	Софійск. № 1 дружина.
2. Григорій Домковъ	} Самоковск. № 4 „
3. Вълчо Христовъ	
4. Василий Гекговъ	Орханійск. № 5 „
5. Пешю Игнатовъ	Виддинск. № 6 „

Софія, 13-ый августъ 1879 година.

Военный Министръ Генералъ Паренсовъ.

Окрѣжно Писмо.

№ 2608.

Господине Губернаторе!

Начинътъ, по който ся изпълнява квартирната повинность, за военныгтъ лица, често дава причина да ставатъ онеправдания неизбѣжны по самото свойство на дѣлото.

Да разясня това съ примѣръ:

Обыкновенно, както знаете, Господине Губернаторе, домоветъ които ся даватъ за квартиры на вышнитъ чинове отъ войската, въ която и да е мѣсность, ся избиратъ всегда изъ между по добрыгтъ, не само по собственото желаніе и притязаніе на тия лица, нѣ и по приличіето което треба да ся има предъ видъ въ този случай.

Не винаги обаче притежателитъ на по добрыгтъ къща, които ся взематъ за квартиры, сж и по богатыгтъ изъ между домовладѣльцитъ.

Случавася напротивъ, щото притежателъ на една добра къща да нѣма другъ имотъ освѣтъ тая къща, а да има многобройно семейство, въ който случай той е дѣйствително бѣденъ, а пакъ другъ нѣкой си да има голѣмо имущество, да е отъ най-богатыгтъ жители, въ сравненіе най-паче съ първыйтъ, и да нѣма добра къща.

Тогава квартирната повинность пада върху бѣднийтъ който нѣма друго имѣнье освѣтъ една добра къща, а пакъ богатыгтъ, който ся случва да нѣма къща сгодна за квартира, избѣгва тая повинность.

Това, както виждате, Господине Губернаторе, е една несправедливость, на която е необходимо да ся тури край.

За постигването на такъвъ резултатъ не виждамъ другъ по добръ начинъ освѣтъ Общинскитъ Съвѣты да събиратъ въ прилична сръажѣрность отъ всичкитъ домовладѣльци на всяка мѣсность споредъ състояніето на всякого толкова пары колкото ся изыскватъ за да ся хваща съ наемъ нужныгтъ брой къща за квартиры за военныгтъ лица, и съ тѣзи пары да ся наемватъ къща, по доброволно съглашенье съ тѣхнитъ притежатели.

Благоизволете прочее, Господине Губернаторе, да съобщите това на всичкитъ Общински Съвѣты отъ повѣренната вамъ губернія, за ржководство отъ страна имъ. Нѣ въ сжщето время вый ще имъ явите, че, ако тѣ намѣрятъ по справедливъ отъ тойзи начинъ за изпълненье квартирната повинность безъ да ся онеправдова нѣкой отъ домовладѣльцитъ, то въ такъвъ случай имъ ся предоставя право да ми съобщатъ поскоро чрезъ васъ този начинъ, за потребното разгледванье и одобренье.

Приемете, Господине Губернаторе, увѣреніе въ моето почитаніе.

Министръ на Вжтрешнитъ Дѣла

Ө. Бурмовъ.

Окрѣжно писмо.

№ 2679.

Господине Губернаторе,

Нѣкои и други лица сж начали, отъ нѣколко время на самъ, да вълнуватъ народътъ и да му прадставятъ ходътъ на работыгтъ въ Княжеството съ шарове съвършено противоположны на дѣйствителността, употребляющецъ за тая престъпна цѣль всичкитъ възможны средства и нападающецъ правителството съ най-неблагоприличень начинъ.

Въ интересъ на Държавата и на спокойствіето на населеніето, правителството, разумѣва ся, взело е и ще взема потребныгтъ мѣрки противъ разрушителныгтъ дѣйствія на реченныгтъ лица и ще бди за запазваньето въ страната редътъ и тишината, които тѣ ся трудятъ да смжтатъ.

Колкото обаче и да сж досто-осждителны постыжкитъ на помянхтитъ лица, онова което е още по осждително и което произвожда найскѣрбното впечатлѣніе, е че ся намиратъ и нѣкои правителственны чиновници, които както ся научавамъ, не само че сподѣлятъ мыслитъ и намѣреніята на свое-корыстныгтъ агитаторы, нѣ и дѣйствувать на едно съ тѣхъ за постигваньето цѣльта имъ.

Такива чиновници, Господине Губернаторе, не сж друго освѣтъ явны нарушители на своитъ дѣлности и престъпници на дадената отъ тѣхъ клетва, защото чиновникътъ е длѣженъ да е вѣренъ и подчиненъ безусловно на правителството, на което служи. Другояче, правителственната машина не може да слѣдва успѣшно ходътъ си, и общитъ духъ на народътъ не ще забави да ся поквари въ ущърбъ на държавныгтъ интересъ и на бѣдъщността на народътъ.

Като вы туряжъ предъ видъ всичко това, имамъ честь да вы моля, Господине Губернаторе, отъ една страна, да извѣстите незабавно на всичкитъ подвѣдомственны вамъ чиновници, че който отъ тѣхъ, прямо или косвенно и вземе най-малкото участіе въ дѣйствіята на онія лица, на които цѣльта е да вълнуватъ народътъ или само присжтства въ тѣхнитъ събрания, освѣтъ че ще бжде изваденъ отъ службата, ще има и да отговаря, а отъ друга страна, да бдите постоянно върху точното изпълненье на това наставленье, и щомъ узнаете че нѣкой отъ чиновницитъ го нарушавъ а незабавно да мя увѣдомявате, за да направж потребното распореджанье.

Приемете, Господине Губернаторе, увѣреніе въ моето почитанье.

Министръ на Вжтрешнитъ Дѣла

Ө. Бурмовъ.

Отъ Администраціята на Вѣстникътъ.

„Дръжавенъ Вѣстникъ“ за напредъ ще ся испраща отдѣлно за всякій окрѣженъ градъ въ Княжеството до канцеляріитъ на Г-да Окрѣжныгтъ Началници, които, понеже ся грыжатъ колкото ся може по рано да взиматъ обширна гласность распореданіята на средотѣчната власть, ся умоляватъ, въ интересъ на службата, да ся распоредатъ така щото броеветъ на вѣстникътъ да ся предаватъ редовно и съ время по всичкитъ правителственны учреждения въ подвѣдомственныгтъ имъ окрѣзы; въ такъвъ случай обаче и Г-да почтмейстеритъ ся умоляватъ колкото ся може да ускоряватъ отпращаньето на пакетыгтъ щомъ имъ ся принесатъ въ пощенскитъ станции за да бы пристигали редовно и по съ время въ градоветъ, споредъ даденныгтъ имъ адрессы.